

væsenet. I det tidligere Forslag, her var fremsat i Folkethinget, var man gaaet over til at lade Postfuldmægtigene blive Expedienter, det vil sige ansatte af Overbestyrelsen; man er i dette Lovforslag gaaet et Skridt videre, idet man har foreslaaet, at ogsaa Postbudene i Provindsbyerne skulle ansættes af den øverste Administration og altsaa føres bort fra at være private Tjenere eller privat Tjenestetjende hos Postmesteren; de komme altsaa herved til at indtage samme Stilling som Kjøbenhavns Postbude og tilbørlige Landpostbudene; disse antages nemlig ikke af Postmestrene, men af en Overinspektør, for Tiden Postinspektørerne. Endvidere har man i Lovforslaget optaget de samme Regler for Bestillingsmændenes Entef og Alderdomsforsørgelse, som bleve vedtagne for Soldvæsenet; men man er gaaet et Skridt videre, idet man med nogen Modifikation fra deres egne Tilskud har gjort den samme Regel anvendelig for Postbudene. Endelig har man for Landpostbudene, hvis Stilling jo er en noget anden, idet de jo nærmest ere antagne paa Akkord og have forskjellig Lønning efter Ruterne, fordi Arbeidet er forskjelligt, foreslaaet et Statsstilskud til Alderdomsforsørgelsesafdelingen, forsaavidt de maatte oprette en saadan og den maatte blive godkendt af Ministeriet.

Søvrigt tør jeg tillade mig at henvise til de meget udførlige Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, og som jeg tror i alt væsentligt ville være egnede til at behjælp de Forhold, der her er Tale om.

Forslaget til Lov om Kontorholdsogdgjørelse ved Postvæsenet slutter sig ganske til Lønningsloven og maa nærmest betragtes som et Supplement til denne. Om Forslaget til Lov om Lønninger ved Telegrafvæsenet gjælder i det Hele det Samme, som jeg har tilladt mig at udtale ved Lovforslaget om Lønninger ved Postvæsenet. Det er ogsaa en Etat, som i høi Grad trænger til en fast Organisation, og ved Udarbejdelsen af Lovforslaget er i det Hele de samme Regler fulgte, som ere fulgte ved Udarbejdelsen af Lovforslaget for Postvæsenet.

Formanden (Høegsbro): Exemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Marineministeren fremsætter: a. Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning af 28de Mai

1880. b. Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Flaadens Udvikling.

Marineministeren (Ravn): Det første Lovforslag, som jeg har den Ære at fremsætte for Folkethinget, er Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning af 28de Mai 1880.

Et lignende Forslag er blevet fremsat allerede ifjor; det blev fremsat i Landstinget, og der blev det vedtaget med en meget lille Ændring. Det gik dernæst herved i dette Thing, hvor det efter 1ste Behandling blev henvist til et Udvalg, men videre kom det ikke. Lovforslaget gik ud paa at udvide de forskjellige Radrer i Søværnet. Ved det Lovforslag, som blev forelagt i Samlingen 1879—80, og hvoraf den nuværende Søværnslov fremgik, vare de foreslaaede Radrer afpassede efter den daværende Flaade. I Loven, som den endelig fremkom, var der imidlertid foretaget ikke ganske ubetydelige Indskrænkninger i de foreslaaede Rammer. Jeg anser det imidlertid for rigtig desuagtet at modtage Loven, idet det dog altid var et væsentligt Fremskridt fra den tidligere Tilstand, og idet alligevel selve den Styrke af Radrer, som blev foreslaaet, vilde udfordre et ikke saa ganske kort Tidsrum for at blive dannet. Da man nu imidlertid efterhaanden saa nogenlunde har fyldt disse Radrer, og da den nuværende Flaade snarere fordrer noget større Radrer end dem, vi den Gang vare i Besiddelse af, og da det mere og mere har vist sig nødvendigt for et forsvarligt Krigsberedskab, navnlig lige overfor den eksempelvis korte Uddannelse, man her i Danmark giver de Søværnepligtige, at have nogenlunde stærke Radrer, har jeg anset det for nødvendigt at foreslaa en moderat Udvikling dels af Søofficerskorpset, dels af Underofficerskadrerne. I det Lovforslag, jeg i Aar forelægger, er der sket meget lidt Forandring i de Forslag, der i Fjor bleve stillede med Hensyn til Underofficerskadrerne; men der er i en anden Henseende fremkommet et Forslag, som har noget mere principiell Betydning. Det er nemlig blevet mere og mere tydeligt for mig, at vi, for at kunne faae vore Skibe og ikke mindst Torpedobaadene hurtigt ud, maa være i Besiddelse af flere øvede Folk end dem, der netop findes i Radrerne. Det er en Anskuelse, som ogsaa har været gjort gjældende overalt i andre Mariner. Der er man gaaet til, at man til de væsentligste Skibe holder fra Halvdelen indtil to Trediedelen af Besætningen bestaaende inde. En saadan Forholdsregel anser jeg det for at være